

СНАГА СРПСКОГ ДУХА

По тематици ово дјело везано је за оружану борбу српског народа против вијековних непријатеља. За разлику од других писаца, Стојчиновић све посматра шире и не везује увијек свога борца само за одбрану властитог огњишта.

Снагу српског народа аутор приказује почев од Поп-Јовичине буне - 1834. године, када се народ дигао против турске неправде и зулума. О мјесту српског народа и његовом држању у овој буни аутор пише документовано, одмјерено и прегледно. Сликвито је приказао и прве цркве на Вучијаку, долазак првих попова и првих српских мисионара. У сликовитом и документарном стилу он приказује српски народ у предјелу Вучијака у борби од 1941. до 1945. године. Са доста података пише о припремама за устанак 1941. године, расту устанка, тешким борбама, крвопролићу, људским надама и свитању. Посебно и веома значајно мјесто у овој хроници посвећено је формирању Вучијачког одреда, његовом расту и јачању.

Стојчиновић је видио многе грубости и ратне страхоте које уништавају људски табу етичке вриједности. О томе он је водио записе. Међути, они не пружају увид у све оно што је аутор видио, доживио и проживио, али је много тога понио у своме срцу и уху. Тај живот у једном невремену пружио је аутору велику и неисцрпну грађу за литерарна казивања влас-

титог свијета у коме је бивствовао. Много тога је пренио на листове хартије у кратким предасима између битака.

Суштина ове књиге је борба против зла, борба против “горче стране живота”. Јунак његове хронике је српски човјек који стамено стоји на одбрани хуманизма, мира на српским просторима и мира свеукупног свијета. Свака његова личност носи у себи нешто дубоко, интимно, природно и јасно. Све што се дешава у једном селу и око њега испод Вучијака или Крњина, Требаве или Озрена, све што се види и чује из тог микрокосмоса, сви гласови, слутње и призори, све је то међусобно повезано и чини једну голему одбрамбену снагу српског огњишта, завичаја, Републике Српске и православља.